

PROSVEȚTA

GLASILO SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOTE

Izšlo vsak dan izven reda
in v praznikov.

Issued daily except Sundays
and Holidays.

LETNO—YEAR XVI. Cena lista je 25.00.

Entered as second-class matter January 25, 1910, at the post-office
in Chicago, Illinois, under the Act of Congress of March 3, 1873.

Chicago, Ill., torek, 7. avgusta (August 7), 1923.

Subscription 25.00
Yearly

Uredniški in uredniški pro-
stori: 2627 St. Lawndale ave.

Office of publication:
2627 St. Lawndale ave.

Telephone: Lawndale 4655.

STEV.—NUMBER 184.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in section 1103, Act of Oct. 3, 1917, authorized on June 14, 1918.

POLITIKA NOVEGA PRED- SEDKA POJDE V RE- AKCIJONARNI SMERI.

Coolidge je konferiral z republikanskimi voditelji o novih političnih smernicah, ki pa najbrž ne bodo nove.

PREMOG NA VENODU IN NEMČKA ODPOMOC, TO OBO- JE ZAHTEVA TAKOJNO AKCIO.

Washington, D. C. — Predsednik Calvin Coolidge se je na celi vrsti konferiral, ki jih je imel v nedeljo z raznimi republikanskimi voditelji, začel intenzivno pečati s politiko in njenimi smernicami.

Njegovo bivanje v Washingtonu ga je v teku dveh dni privedlo k zaključku, da so v novi administraciji gotove izpremembe neizogibne.

Še preden bo končan pogreb predsednika Hardinge, bodo more biti razne nujne zadeve rešene, čeprav ne bodo objavljene pred tistem časom.

Med domačimi problemi je zelo nujna zadeva položaj trdega predstavnika v zahteva po izrednem zasedanju našega kongresa, ki naj prekrbil odpomoč kmetu na zasedanju.

Predsednik Coolidge je že nagnil, da je za takojno obnovitev antracitne konference v Atlantic City. Če pride do tega, da postane stavka neizogibna, menijo, da bo predsednik tako postopal v takem slučaju, kakor je v stavki bostonske policije, katero je užegal z državno milico, a stvarke pa dal nadomestiti z novimi močmi.

Dasi so novemu predsedniku svetovali nekateri voditelji njegove stranke, da bi ne bilo izredno sklicanje zveznega kongresa pametno, niti ne priporočljivo, še vendar ni rešeno to vprašanje.

Izrednega zasedanja namreč ne zahteva samo kmečki problem, nego se za to potegujejo tudi newenglandski voditelji, ki so zainteresirani v premogovem položaju. In to oboje skupaj utegnute napotiti eksekutivnega načelnika k temu, da sklice kongres na izredno zasedanje.

Če se kongres snide šele v mesecu decembra, bi to skrajšalo čas, da pokaže Coolidge narodu, kaj zna. Če se bo prikupil ljudstvo s svojim postopanjem, utegne potem laže zahtevati predsedniško nominacijo na konvenciji svoje stranke.

Zagovorniki in nasprotniki mednarodnega sodišča sedaj še ne vedo, kam se bo Coolidge obrnil, ali v nasprotni ali prijazni tabo ter problema. Zagovorniki pravijo, da je za razsodite. Nasprotniki menijo, da je proti njemu. Tisti, ki pravijo, da je nasprotni mednarodnemu sodišču, zatrjujejo, da bo na vsak način vpošteval nasvet tistih strankinih vodij, ki pravijo, da bo razcepilo to vprašanje kabinet z usodnimi posledicami na voličih. Drugi menijo, da bo sledil predsedniku Hardingu v tej zadevi.

Ce zavzame novi predsednik stališče, nasprotno mednarodnemu sodišču, potem bi ne mogel državni tajnik Hughes več ostati v kabinetu. Kajti on je poleg trgovskega ministra Hooverja glavni duševni oče predloga za mednarodno sodiščo.

Pravosodni tajnik Daugherty bo pa najbrž na vsak način ostavljal svojo službo ter se umaknil iz političnega življenja. Tudi generalni poštar New Jersey ne bo več dolgo kabinetni uradnik. Ce se bo Hoover potegoval za predsedniško nominacijo, potem ne more ostati v kabinetu.

VREME.

Lahki južni vetrovi se spremeni v severne. Hladno. Solnčni vzhod ob 5. a. m., solnčni zahod ob 8.03 p. m.

Povest "Jimmie Higgins" je bila dalek ameriška prečka, ki je ob času velike vojne. Dobila je vsej 1000 knjigov.

TREZNO GLAVO V NEM- ČJI IMajo LE ŠE SO- CIALNI DEMOKRATJE.

NARODNA PASIVNOST JE
NAJVEČ ZAKRIVILA PO-
LOM NARODA.

Odikodnina se mora po njih mnenju plačati z davki na materialno vrednost.

Berlin, Nemčija. — Socialni demokrati v Nemčiji so se prideli zoper gibati. Poslanci te stranke so na široko razpravljali o strankinem programu, na kar so sprejeti rezolucije, v kateri izrekajo, da je ugrožajoči polom v narodni in mednarodni politiki povzročila pasivnost naroda. Revolucija pozivajo narod k največji delavnosti v krogu zunanjega politike, obenem pa zahteva enotnost republike, ohranjanje Porenja narodu in avtoobditev Poruhrja tujega jara.

Stranka je dalje uvaževala, da se prepreči sabotaža in posest orodja v meščanskih liberalnih organizacijah. Oma izjavila, da je treba to absolutno izvesti, ker je nujna potreba v zvezi z zunanjim politikom.

Revolucija dalje izjavila, da se mora odikodnina plačati z davkom na materialno vrednost. Nekateri kapitalisti so si privojili ogromna premoženja, njih davki, ki jih plačujejo od svojega premoženja, so v primeri z davki, ki jih plačuje navadno ljudstvo, nizki, kar povzroča revčino med ljudstvom, a kljub temu niso davčni dohodki tako veliki, da bi se lahko plačevala odikodnina.

Revolucija pove, da se odikodnina mora plačati, a največji del naj plačajo tisti, ki so najbolj bogati in imajo najvišje hododke.

Revolucija, ki je izrekla ne-

zamnico Cunovi vladi, je bila od-
klonjena.

PEVA PROKLAMACIJA NOVE- GA PREDSEDNIKA.

"Ljudstvu Združenih držav:

"Po neskončni božji previndnosti ni devetindvajsetega predsednika Združenih držav Warrena Gamaliela Hardinge več med nami. Narod je izgubil modrega in pravljilnega državnika, a ljudje pa pravega prijatelja in sodelnika. In to oboje skupaj utegnute napotiti eksekutivnega načelnika k temu, da sklice kongres na izredno zasedanje.

Če se kongres snide šele v mesecu decembra, bi to skrajšalo čas, da pokaže Coolidge narodu, kaj zna. Če se bo prikupil ljudstvo s svojim postopanjem, utegne potem laže zahtevati predsedniško nominacijo na konvenciji svoje stranke.

Zagovorniki in nasprotniki mednarodnega sodišča sedaj še ne vedo, kam se bo Coolidge obrnil, ali v nasprotni ali prijazni tabo ter problema. Zagovorniki pravijo, da je za razsodite. Nasprotniki menijo, da je proti njemu. Tisti, ki pravijo, da je nasprotni mednarodnemu sodišču, zatrjujejo, da bo na vsak način vpošteval nasvet tistih strankinih vodij, ki pravijo, da bo razcepilo to vprašanje kabinet z usodnimi posledicami na voličih. Drugi menijo, da bo sledil predsedniku Hardingu v tej zadevi.

Ce zavzame novi predsednik stališče, nasprotno mednarodnemu sodišču, potem bi ne mogel državni tajnik Hughes več ostati v kabinetu. Kajti on je poleg trgovskega ministra Hooverja glavni duševni oče predloga za mednarodno sodiščo.

Pravosodni tajnik Daugherty bo pa najbrž na vsak način ostavljal svojo službo ter se umaknil iz političnega življenja. Tudi generalni poštar New Jersey ne bo več dolgo kabinetni uradnik. Ce se bo Hoover potegoval za predsedniško nominacijo, potem ne more ostati v kabinetu.

Če zavzame novi predsednik stališče, nasprotno mednarodnemu sodišču, potem bi ne mogel državni tajnik Hughes več ostati v kabinetu. Kajti on je poleg trgovskega ministra Hooverja glavni duševni oče predloga za mednarodno sodiščo.

Pravosodni tajnik Daugherty bo pa najbrž na vsak način ostavljal svojo službo ter se umaknil iz političnega življenja. Tudi generalni poštar New Jersey ne bo več dolgo kabinetni uradnik. Ce se bo Hoover potegoval za predsedniško nominacijo, potem ne more ostati v kabinetu.

Če zavzame novi predsednik stališče, nasprotno mednarodnemu sodišču, potem bi ne mogel državni tajnik Hughes več ostati v kabinetu. Kajti on je poleg trgovskega ministra Hooverja glavni duševni oče predloga za mednarodno sodiščo.

Pravosodni tajnik Daugherty bo pa najbrž na vsak način ostavljal svojo službo ter se umaknil iz političnega življenja. Tudi generalni poštar New Jersey ne bo več dolgo kabinetni uradnik. Ce se bo Hoover potegoval za predsedniško nominacijo, potem ne more ostati v kabinetu.

Če zavzame novi predsednik stališče, nasprotno mednarodnemu sodišču, potem bi ne mogel državni tajnik Hughes več ostati v kabinetu. Kajti on je poleg trgovskega ministra Hooverja glavni duševni oče predloga za mednarodno sodiščo.

Pravosodni tajnik Daugherty bo pa najbrž na vsak način ostavljal svojo službo ter se umaknil iz političnega življenja. Tudi generalni poštar New Jersey ne bo več dolgo kabinetni uradnik. Ce se bo Hoover potegoval za predsedniško nominacijo, potem ne more ostati v kabinetu.

Če zavzame novi predsednik stališče, nasprotno mednarodnemu sodišču, potem bi ne mogel državni tajnik Hughes več ostati v kabinetu. Kajti on je poleg trgovskega ministra Hooverja glavni duševni oče predloga za mednarodno sodiščo.

Pravosodni tajnik Daugherty bo pa najbrž na vsak način ostavljal svojo službo ter se umaknil iz političnega življenja. Tudi generalni poštar New Jersey ne bo več dolgo kabinetni uradnik. Ce se bo Hoover potegoval za predsedniško nominacijo, potem ne more ostati v kabinetu.

Če zavzame novi predsednik stališče, nasprotno mednarodnemu sodišču, potem bi ne mogel državni tajnik Hughes več ostati v kabinetu. Kajti on je poleg trgovskega ministra Hooverja glavni duševni oče predloga za mednarodno sodiščo.

Pravosodni tajnik Daugherty bo pa najbrž na vsak način ostavljal svojo službo ter se umaknil iz političnega življenja. Tudi generalni poštar New Jersey ne bo več dolgo kabinetni uradnik. Ce se bo Hoover potegoval za predsedniško nominacijo, potem ne more ostati v kabinetu.

Če zavzame novi predsednik stališče, nasprotno mednarodnemu sodišču, potem bi ne mogel državni tajnik Hughes več ostati v kabinetu. Kajti on je poleg trgovskega ministra Hooverja glavni duševni oče predloga za mednarodno sodiščo.

Pravosodni tajnik Daugherty bo pa najbrž na vsak način ostavljal svojo službo ter se umaknil iz političnega življenja. Tudi generalni poštar New Jersey ne bo več dolgo kabinetni uradnik. Ce se bo Hoover potegoval za predsedniško nominacijo, potem ne more ostati v kabinetu.

300 MOTORISTOV PRI- JETH V ENEM DNEVU RADI PRENAGLE VOŽNJE.

Policija je delala nobenega razloča ter odpeljala milijonarja poleg malega obrtnika v jecu.

PEVA ŽENSKA, PRIJETA V
TEM POGONU, IZPUŠČENA
NA FROST POD
VARŠOVINO.

Chicago, Ill. — Mestna, okrajna in drevoredna policija na mestnih kolesih je pokazala zadnjo nedeljo, da reno vpoštava novo mestno odredbo glede avtomobilskih vožnj po mestnih ulicah in parkih ter tako našlovala 300 drivelcev.

Mogejo policisti postajo so bile napolnjene. Med jetniki je bilo videti milijonarja poleg malega obrtnika, tovarnarja poleg malega trgovca, kapitalista poleg meščana in srednjega stanu, igralca poleg odvetnika.

Vsa ta pisana družba je imela enako stanovanje, enake zapore. Vsem je bilo enako težko priti na prost, ker niso mogli dobiti po telefonu svojih prijateljev in znancev, ki bi naj jih z zahtevnim denarjem rešili iz nadležne ječe.

Zapadna stran je imela okoli sto drivelcev za jetniškim ofisjem, južna kakih 75, severna okoli štirideset in okrajna cestna postaja pa jih je odvedla v zaporniških.

Policija je menila, da se bo številjeti jetniki izdatno pomnožili po pondeljki in sredo.

Drvelci se so izgovarjali na vse mogoče načine.

"Oprostite mi, jaz sem hitel k svoji nanagioma oboleli ženi."

"Oh, nikakor me ne arretirajte, zekaj, jaz sem na poti v bolnišnico."

"V mojem klubu me čaka prijatelica."

"Moja mačka je polomljena, pa nisem mogel vedeti, s kakšno hitrostjo vesim."

All je policej vpoštaval te izgovore? All jim je dovolil iti naprej? Da, v jecu.

Prijeti ljudje so imeli le malo droblja pri sebi. Ali je vzel policijski šeke? Naka. In morali so z njim na prvo policejsko postajo.

Nekateri arrestante so stali pri telefonu po tri ure ter klicali razne prijatelje na pomoč, naj jim prineso jamčino v znesku po \$100 v gotovini, ali pa zemljiščno bond in blaginjo vseh njih državljani. Njegovo zasebno življenje je označevala plemenitost in bratstvo simpatija pa iskreno prijateljstvo do vseh, ki so prišli z njim v stik.

"Globoka žalost, ki napoljuje sreco ameriškega ljudstva, naj bi bila izražena na primeren in dobrotonen način," je rekel prijatelj.

"Zato določam jaz, Calvin Coolidge, predsednik Združenih držav Amerike, prihodnji petek, t. j. dne 10. avgusta, ko bo položen truplje mrtvega predsednika k zadnjemu počiku, za dan splošnega žalovanja širom Združenih držav.

"Ljudem' prav resno priporočam, naj posvetete ta dan spomini velikega in dobrega predsednika, digar smrt je tako hudo

zadnja leta manj dejja, da je odvisno največ od dejja, skozi katere plasti v jezero.

Strokovnjaki dalje menijo, da je odvisno največ od dejja, skozi katere plasti v jezero.

"Meni se mudri na železniško postajo," je reklo poliesaj.

"Vam se mudri na policejsko postajo," mu je odgovoril poliesaj.

naj mesečev, da prodre skozi zemeljske plasti v jezero.

Strokovnjaki dalje menijo, da je bilo zadnja leta manj dejja, ker se je pot vodoravn premenila proti jezzeru Superioru, zdaj pa pot vodoravn vraca nazaj proti dejju.

Deleževna ne odteče takoj v jezero, ampak potrebuje širi-

PROSVETA

GLASILO SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOSTE

LASTNINA SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOSTE

Cena dvojnor po delavci. Kokopisi so na vrtočju.

Naročnine: Zadajoča denarja (čezven Chicago) \$1.00 na leto, \$2.00 na tri leta in \$1.25 na tri meseca; Chicago \$1.50 na leto, \$3.25 na pol leta, \$1.25 na tri meseca, in ne koncasno \$1.00.

Kodri na nas: denar stoji v Nastavi:

"PROSVETA"

2657-59 So. Lawndale Avenue, Chicago, Illinois.

"THE ENLIGHTENMENT"

Organ of the Slovenia National Benefit Society.

Owned by the Slovenia National Benefit Society.

Advertising rates on agreement.

Subscription: United States (except Chicago) and Canada \$5 per year
Chicago \$6.00, and foreign countries \$8.00 per year.

"MEMBER OF THE FEDERATED PRESS"

ČUDNE, ČUDNE SO PONEKOD POSTAVE...

Za miljone in miljone dolarjev so razne mešetarske tvrdike v New Yorku oskubile ljudstvo, ker so se poslužile "škafarske taktike" in so lepo bankrotirale. In kajib temu se te vrste meštarjem ne zgodi ničesar, dasiravno so bile stranke, ki so jim zaupale, osleparjene,

Družbeni uradniki bi mogoče nastopili proti te vrste meštarjem, ako bi bili prepričani, da bodo obsojeni. Obtožijo jih lahko, ampak spoznani ne bodo krivim, dokler državni uradniki ne morejo predložiti sodišču njih poslovnih in računskih knjig.

Newyorkika borza je zelo moralna in priporoča meštarjem, naj se ravna po zakonu. Ampak v postavi je zapisano, da se borzni meštar ne more kaznovati, dokler se ne odpove imuniteti.

Sleparski meštar pa vendar ni tako heumen, da bi se odpovedal imuniteti. Kajti če kaj takega izvrši, postoji nevarnost, pride za omrežena okna. Tak meštar se rad sklicuje na svoje ustavne pravice, da odide zasluženi kazni.

Ako bi morala newyorskika borza bila enaka moralni navadnih ljudi, tedaj bi se borza potrudila, da borzno meštarstvo pride pod strogo postavno kontrolo. Taka zahteva bi pokazala, da ima borza resno voljo odpraviti "škafarske metode" pri meštarjih in varovati ljudstvo pred izgubami.

Borzijani so sicer dobri ljudje, kadar gre za njih interese. Tako se nahaja skupina meštarjev v Wall Streetu, ki glazano kriči po postavah, ki bi vezale roke strokovno organiziranemu delavstvu. Ampak ne oglesi se nobena mešatarska skupina v Wall Streetu, ki bi zahtevala najstrožje nadzorstvo nad meštarstvom. Borzijani pripadajo pač med tiste ljudi, ki vidijo prav razločno pezdir v očesu svojega bližnjika, ne vidijo pa bruna v svojem lastnem očesu. In to je menda vzrok, da še niso zahtevali, da se praklje postava, ki onemogoči kaznovanje borznega meštarja, ker se meštar noče odpovedati imuniteti.

VIDIŠ DELAVEC, TO JE NEKAJ DRUGEGA!

Casniki so poročali, da so pristaniščni delavci zastavili, ker so vojaki nakladali prtljago na parnik "Leviathan".

Ta dogodek pokazuje, kako znajo nekateri javni uradniki varčevati.

Pristaniščnim delavcem ni bilo dovoljeno spremiti prtljage v zaliv, ker so zastopniki plovbenega odbora rekli, da bo treba delavcem plačati dvojni čas. Da se prihrani denar, so pozvali vojake, da opravijo delo pristaniščnih delavcev.

Malo preje smo čitali, da se ukrepa na orjaški parnik okoli pet sto gostov, ki bodo pogoščeni na javne stroške. Parnik je odplul na morje in izvršil preizkuševalno vožnjo. Z njim so se peljali tudi povabljeni gostje. Prav natančno ne vemo, ali jih je bilo manj kot pet sto, ali ravno pet sto, ali več kot pet sto. Ravno tako tudi ne vemo, koliko je bilo treba potrošiti javnega denarja za te goste, da so se vozili za kratek čas po oceanu. Ampak prepričani smo, da je pogostitev teh gostov stala veliko več, kot bi bili izdali za dvojni čas pristaniščnih delavcev, kateri bi spremili prtljago na parnik.

Ampak stvar je tale: Kadar je treba pogostiti par sto gostov, ki se nahajajo v boljših gmotnih razmerah kot delavci, tedaj se ne gleda na denar. Troški ne plačajo z denarjem davkoplajevalcev. Ako je treba delavcem plačati čezurno delo, to je pa nekaj drugega in takrat je treba paziti na vsak cent. In tako ravnanje imenujejo po tem varčno gospodarstvo.

Mislimo, da ni treba nobenemu človeku pohajati v vije šole ali celo na univerze, da razume tako varčevati. Se manj je pa treba takim ljudem študirati narodno ekonomijo, ker bi tako varčevanje z javnim denarjem pogodil tudi najzadnji vsaki profesionalni političar.

JAVNA GOVORNICA.Glasovi članov S. N. P. J.
in čitalcev Prosveta.

S pota. — Vredina je in pasji dnevni, zato pa boljša Kazimirjeva "(Ne) Edinstvo" v Chicago, ki je nekako pridobivala gresnikov. V št. 86 (na katero hvala nemu, ki mi jo je podaril), se je nekdo podpisal vsaj za potmognitev člana K. S. K. J. V tem je povodljivo toliko, da se skriva v svoji bojudljivosti, pri čemer, kolikor se iz dipesa razvidi, mora imeti veliko merico hinavščine, pa naj bo to kdorkoli, magari pater Kazimir in Ca. Na svoje na dolgo raztagnjeno klobaso bo svoječasno dobil pojaznilo, za sedaj mi dela le veselje, da se raje love ribe in se smejijo plavajoče v vodi, pričice pa veselo pojo ob jenčih in rumenkujih koščkih z manjo od veselja. Vse to veselo razpoloženje je valj rekle v obliku omenjenega napada. S svojimi škodečnjimi nameni mi častiti gospod pater Kazimir upravlja dobre dela. Njegova hovatka uređenica za kazovanje dopisov je prilla še v pregorje in je manzo, da kogar tam ne napadijo, s tem ni nekaj prav. Vse to se vrši pod pokroviteljstvom župnika gospoda Kazimirja, kateri je pred nedavnim hodil po Minnesotu.

Ni hodil v svoji stanovski obliki, kar ne vem, iz kakrega vraska; hodil je le v hlačah in sracjih brez kravate okoli vrata. Ko sem takega srečal, ga nisem spoznal drugač kot po imenu, ko so ga neko rojakinja ogovarjale s pridevkom: častiti gospod Z. — In tako sem imel pred seboj njega brez meniške halje. Zamislil sem se v pregorje, ki veli: Kdor se svojega stanu ne drži, ta ga vreden ni.

Toliko za sedaj, drugo pa naj bi odločeno za kasnejše. Zdaj sem zaposlen za važnejšimi rečmi in také maleknosti odločim za kasnejše. — Matija Pogoreli.

**Peter Pajzljovi
doživljaji.**

Willow Springs, datum poletnega pečata.

Cenjeni tovaris ūrednik!

Okoli nas se je razprostrela že tema, ko je Železnij obriral zadnji krotnik in ga povesil na polico pred kotorom. Na nebu so visele temni obliki, za katerimi se je skrila luna s svojo bledo svetlobo. Le ogenj je razsvetljeval najbljžjo okolico, na katerega je Ribnican položil polena, ko se je vrnil s polnim narodenjem dr.

Razdeklil sem se po travi, poleg mene je legel Kraiove, naprati nazu je razpostril svoje ude Železnij, poleg njega jo pa sedel Ribnican na parobek in našgal kratko pipo.

"Huda je bila, huda, danes," je pričel Železnij. "Kmalu bi jo bil pošteno skupil, da nisem..."

"Kaj pa je bilo tako hudega?" je vprašal poredno Kraiove in dregnili mene s komolem.

"Po glavi in hrbtni bi jo dobil kmalu, da nisem stopil tako hitro kot zajec, kadar mu je lovski pes za nogami.

"Kaj pa je bilo?" smo vprašali vsi trije hkrat.

"Kaj? No, kaj! Kar poslušajte, saj bom vam povedal vse."

"Kar govor, pripoveduj, saj poslušamo," smo kričali povpreč.

"Voz ulične železnice sem zapustil, ko sem prišel do Lawndale avenuje. Miall sem, da je najbolje, ako obrem vse mamice in dekleta, preden prideam do Ciceronovih. Da to izvršim, moram hoditi poč do Ciceronovih, na kar se tam potram na vrata pri starem mamicu, na to se pa odprejem, naravnost v Argo, v Argu pa mahnem poč že železniški voz naravnost k vam, kjer predlivim par dni v vaši družbi in se odpovedim od truda in pota.

"V začetku je šla kupčija prav dobro. Vse je šlo v denar: škapulirji, kosti, 'pildki', odpustki in druga taka krama. Razmiljal sem, kako ukanem svojega mojstra Skaza, da ne bo vedel, kako se je obnesla kupčija. Seveda sem se poslužil raznih zvijač, da sem spravil blago v denar. Ako so bili otroci grdi in kuštravi in umazani, sem mamicu pripovedoval, da se nisem videl tako lepih otrok na svetu. Beseda je našla lepo mesto in krama je šla v denar. Ako se je mama držala pušča, sem takoj ugani, da sta se prepričala z močem, preden je bil na delo. Pričel sem zabavljati čez

hinavščino, ki se dobrikajo in imajo polna tista medu, dokler se ženijo, gorie pa ženi po poreki. Revica mora sama garisti, težko delati, močje pa ne delajo drugač kot pišejo in igrajo na kvarce. To je pomagalo. Blago je šlo v denar, povrhn sem pa dobil še kak dolarček, da molim za spreobrnjanje moča. Kadar sem našel na hiši, v kateri so bila odraža dekleta doma, ki čakajo zastonj že tri predpuste na ženino, sem jih privzel točitosti, da se je treba pripometi sv. Antonu in izpolnjene bodo vse želje, ki jih niso mlado dekle v svojem srca. Oblikuil sem, da radi njih opravim devetindvajset pobočnost pred Antonom poščavnikom, da uslužil najbolj prečink. Dekletom so zaskrili oči in prodal sem in po cenah, po katerih sem pojavil blago na prodaj. Zraven sem pa dobil še 'hakš', da bom bolj goreče moči."

"Dedaj se ti ni še nihudega zgodilo," mu je segel v besedo Ribnican.

"Ako smislaš farbanje ljudi za trdo delo," je dodal Kraiove, "je bolje, da molčiš, ker pri nas ne bo imel uspeha."

"Le potrpta, le," je malomarno odgovoril Železnij in privlekel in žepa steklenico, "da se malo okrepeš."

Nastavil je steklenico k ustima, zanjil na široko, nakar je bilo slišati grglijanje v grlu, kateri da kdo vlija vodo v lijk.

"Nehaj, nehaj," je rekel Ribnican, "če ne boš preje pisan, preden nam poveč svoje današnje dogodovštine."

"Le okrepiš se, le okrepiš," je ponavljal Kraiove in mene svaval s komolem, pri tem se pa po redno mazal.

"Ah, takoj, zdaj pa še bo," se je oddahnil Železnij. "Zdaj pojde zopet jezik, ko sem si malo prvezal dušo."

"Nadaljuj," sem pripomnil jaz, "saž te vse poslušamo."

"Bil sem že skoraj v Ciceronovih, denarja sem imel kot smeti v žepu," je pričel zopet Železnij in pri tem je začenjal z denarjem v žepu, kakor da hoče dejansko dokazati, da je res, kar govor.

"Ne bahaj se z denarjem," ga opominjal Ribnican, "marveč nadaljuj, kjer si nehal."

"Denarja je bilo kot toča v žepu in premiljeval sem pričel, skoči bi se bilo najbolje, da sedem takoj na voz ulične železnice, kjer kupčija je prinesla toliko, da lahko ves teden ležim, jem in pijem in še bom lepo denare odštel svojemu mojstru Skazu," je pripovedoval Železnij. "V tem sem pa spomnil še neke družine, o katerih sem bil prepričan, da napravim dobro kupčijo, ako najdem ženo samo doma. Potrkal sem na vrata in ženski glas je odgovoril 'naprej'. Stopil sem po gumuno v sobo, po kričansko posdravil in pričel razlagati, po kaj sem pričel. Jezik mi je tekal gladko in žena je že pričela izprševati po cenah, ko zasiljim v predveč ropot. Kaj pa je to!, sem pričel misiliti. Še preden sem napravil zaključek, je stal mož na pragu. Videti bi ga moral, kako so mi šviga strelje strašne ježe in zanjočevanja iz njegovih oči. Pristopil je k meni, roki sta se mu stisknili v pesti in zakril je nad manjo: "Kozel kozlati hitro se poberi iz moje hiše, če ne dobis tako, da zletiš v fleškajnarsko gradiščino s tvojo kramo pred. Pričudil je noga, kakor da hoče urediti svoje besede. Hitro sem pobral svojo razloženo kramo po mizi, vtaknil nekaj v žep, nekaj v torbo in še sem bil zunaj. On je pa robantil v sobi, da ne bo delal katarske lenhue, ako hočejo živeti, naj gredo delati v tovarno za poljedelske stroje, kjer mora delati tudi on, da prehrani sebe in družino. Žena se je izgovarjala, da ni nič kupila, ampak da me je poslušala, ker sem znal tako lepo lagati o odpustkih in drugih rečeh. Oj, ti hincavka, sem si mislil sam pri sebi, saj si že vlekla denar iz denazine in kupčija bi bila izvršena, da ni bilo tega protedeta brezverca domov, ki je preprečil dobro kupčijo."

"Stopal sem hitro, kajti bal sem se, da prilomasti za mano in ureniči svoje grožnje. Ugibati sem pričel, kaj je brezverca brezverca prinesla domov, da mi je pokazil kupčijo z odpustki in 'pildki'. Pri razmiljanju sem se spomnil, da sem čital v listih, da bodo delavec proti popoldne, ker bodo pokopal tovarnarjevo mater.

"Zdaj se mi je zjasnilo. Odločil sem se, da ne grem nikam več, ker lahko doživim lahko še kaj bolj neprijetno kot v zadnjem času.

V Ciceronovih sem skočil na voz ulične železnice in se odpeljal naravnost v Argo, kjer sem se preniral z 'fognano vodo', nakar sem odšel naravnost sam, "je končal Železnij.

"Prav nič bi te ne skočil, aksi bi ti mož malo prerahli kosti," je rekel Kraiove. "Zakaj se pa ne toti postenega dela in farba oči ljudi in boljšim življenjem po smerti, ki je na tem svetu zdravljajo pekienske snuke?"

"Kdo farba ljudi?" je zahajive vprašal Železnij.

"Kdo drugi kot ti in mojster Skaza, ki pripoveduje ljudem same zaradi tega, kako so svečni trplji, da so zaslužili večno izveličanje, da vama ni treba trpeti in delati", je jemo odgovoril Kraiove in vratil.

Spoznal sem, da stvar postaja resna. Železnij je že parkrat pogledal v steklenico, kri mu je zaslužovala v obraz. Kraiove je bil vroče krvi in najtekel. Je videni ljudi, ki so se prehajali s humbugom. Vratil sem tudi jaz in pristopil k Železniju in mu dejal: Kozel kozlati, nihudo bi in poslušajte za držino proti ljudi in golji obstoju, a pri tem se mora držina odreči vsaki udobnosti. Ted E. H. Bradford od gospodarskega posvetovalnega odbora je pri konferenci, ki se je počela z nesposobnostjo, izjavil, da povprečni industrijski delavec izgubi 21 in pol odstotka svoje mende zaradi nezaposlenosti, boljši in drugač. To pa zopet zmanjka kapacitet delavcev na \$1.083. Noben je najbolj skrbna družina se ne more preživljati s tako placi, ne da bi stradal.

Dejstvo, da mende postaja zopet ničje, je življenjako vprašanje, ob katerem se vprašuje, koliko časa bodo že take negotovosti v mestih. Ali bo jesen prisnela kako drugo večje delo in nesposobnost, da bo meza zopet posamezni stopicata navzgor, potem pa vsebnika nenasroma zopet dol. Lahko se pa tudi zgodi, da bodo podjetniki hoteli še bolj "stabilizirati" mendo ter jo bodo potisnili globoko dol, da bodo tako nasmoteno lahko konkurenčni s svojim blagom na tujih trgih, kjer delavci-garajo že za ničje plač kot tu.

Skoni leta je bila spopojena organizirana kontrola podjetij, kar cež delavstvo in njega mende. Delavstvo se mora organizirati, da bo ustvarilo protikontrole, katera bo nadzorovala podjetnike in delo ter obenem zomila kontrolo podjetništva.

NOVO IME ZA NEMŠKEGA Cesarja.

Berlin, Nemčija. — "Die Welt am Montag" pripoveda, da se spremeni ime na spomenik nemškega cesarja. Dondaj se šita na spomeniku: "Viljemu, vladaru morja, gospodarju armade". Omenjeni časnik pa pripoveda, da se naj glasi: "Viljemu, brižljivemu vetrnjaku in letelčemu Hollandu." V ta namen je izdel vodnik, v katerem člankar zagovarja svojo idejo.

NOVA KNJIGA!

"Pater Malaventura"

in

"V kabaretu"

Spisal Zvonko A. Novak. Ilustracije naravnih Stanko Zele.

Izdala in založila Književna matica S.N.P.J.

Povest iz življenja ameriških franciškanov. To je prva slovenska knjiga v Ameriki, ki ima izvise slike. Fina trda vezba. Stano \$1.50 + poštnino vred. Rojaki, sezite po tej knjigi, ne bo vam žal!

Naročbe spremjena

Književna matica S. N. P. J.
2657-59 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

Njeno življenje.

Povest — Spisala Zofka Kveder-Demetrovič.

Knjizova knjižnica — Izdala "Matica slovenska".

(Dalej.)

"Eh, tudi drugi niso nič boljši. Kakšna reč je bila zaradi onih knjig, ki jih je prodal? In kaj je to tako strašnega?"

"Vi tega ne razumete!"

"Ne razumem res. Samo to vem, da tak fante niso nobeni svetniki. Veselja mu je treba v teh letih; ljud bo pa pel in tamburil, če ne zdaj!"

Z iskrecimi očmi, ves žarec, se je vračal Rajko s takih izletov. Hyalil se je, kako je bilo lepo in veselo, kako imenito so ga pogostili, kako so se smejali njegovim žalam in kako so hyalili njegovo petje.

"Veš, mama, s Ferdom bi vsele tamburice s seboj in po vsem Primorskem lahko potojujeva brez belida, še denarja prineseva domov," je rekel neko. Koliko dijakov, pustecov, potuje in jih povzd lepo sprejemajo, naču dva bi pa kar z odprtimi rokami sprejeli. Posebno jaz sem cel komedijant!"

"Molč! Za ves svet to nikamor ne pustim. Da bi komedijast po župničilih in gostilnah in beršilih za podporo! Kaj te ni strem?"

"Jaj, mama, Tvoji nazori so strašno strogi in pretirani. To vendar ni nič takega. Na stotine študentov tako potuje ob počitnicah," se je branil Rajko. "In drugod, na Nemškem in Češkem na primer, se profesorji podpirajo tako potovanja, po časopisih se to priporoča."

"Ti nisi se to," je rekla Tilda mrko.

"Oh, mama je sitna!" je rekela Rajko Leni v kuhinji. "Sam za krilo da bi se je držal!"

"Radi te imajo, to je," je izjavila Lena. "Malo so pa preveč hudi, malo... A sam več, kaj si že vse uganjal!"

"Nič takega, Lena, nič takega," se je smejal Rajko. "Ferdo pojde pojavljati k neki botri kralju Šežano. Rad bi šel z njim. Ali mi boš dala za Železnico?" je prosil in jo objel okrog vrata.

"Bom, ali dobro si me že oskulbi ta mesec. No, naj bo, vsceno bom dala. Mami reci, da ti Milič plača, drugače te ne puste z doma."

"To se ve, da porečem. Mami se moram zagoniti! Še stare Spartanke niso bile tako stroge," je rekela Rajko in šel pogledat, kaj dela njegov psiček Moro, ki ga je bil od nekod prinesel in mu napravil za hišico pasjo utico...

Zopet se je začela šola. Ferdo je zdaj le že redkeje zahajal k Sterletovim, nič več ni potreboval inštruktorja. Rajko je hodil često k Miličevim, česa, da ga vabijo. Tilda mu je branila, kolikor se je dalo, ker so imeli Miličevi gostilno in se je bala, da ne bi prišel sin v slabo družbo. On je trdil, da nikoli ne sedi v gostilniški sobi.

Zdaj ji je bilo skoro žal, da ni nikamor zahajala, da se je že od prvega početka ogibal vseh stikov z ljudmi v vasi in jih poznala samo površno in srečanja. Rada bi bila videla, v kakšni družbi je sin in kaj se pogovarja pri Miličevih.

Pri prvi konferenci je bil Rajko imenovan, po pošti je dobila o tem obvestilo.

"Zanemarja se," so ji rekli profesorji na njen vprašanje. "Raztresen je pri pouku in skoro nikoli ne zna lekej. Težka bo z njim, če se ne pooboli."

"Srednje šole so sploh neumnost," je menil Rajko, ko mu je točila, kakšne vesti je zvedela o njem. "Sama dresura. Samo bedaki lahko vtrajajo, drugim se vse to učenje zagnusi... Disciplina — neumnost. Samo biflantje napredujejo, zdrava pamet ne prenaša take srednjeveške komande."

"Vseeno! Ti se moraš ukloniti. To so fraze, kar mi pripoveduješ. In če bi bilo tudi vse resnica, učiti se moraš! Vsi se morajo in žudi ti se moraš! Kaj, pa bo drugač, prosim te! Slavohlepni si, kvíšku hoček, ven iz ozkih, tesnih razmer... A ta šola je edina pot k cilju zate. Nimam imetka, da ti na drug način omogočim obstanek. A sam nič nobene vztrajnosti, lahkomiseln si. Zate je disciplina potrebna, razumeš?"

Par dni je vztrpel doma, zopet se nekoliko bavil s študijami.

"K Miličevim pojdeš samo še ob nedeljah," je izjavila mati. "Potrebno je, da nadomestiš, kar si zamudisti."

Rajko je izdrževal prvi teden. Ali v drugem tenu je zopet začel izginjati kakor prej. Mati je mislila, da se uči v sobi, pa ga naenkrat ni bilo nujno. Zvezek je sedel z njo pri mizi, odšel ven in nič več ga ni bilo nazaj. Se le po desetih, enajstih se je vrnil.

"Kje si bil?" ga je vprašala mati.

"K Miličevim sem šel pogledat," je rekela. "Sam za pol ure sem hotel skočiti tja, pa so me zadržali."

Ko so je to vedno iznova ponavljalo, se je končno Tilda odločila, da pojde sama k Miličevim in jih naprosi, naj ga nikar več ne vabijo.

Zelo ljubezno je je sprejel Milič, ko je prisluška neko popoldne k njemu. Njegova žena ji je takoj ponudila kavo, ali Tilda jo je prosila, da bi rada z Miličem samim govorila par besed, naj ne zameri.

"Zaradi Rajka sem prišla," je rekla. "Vskrbih sem ranj. Slabo se uči, nekako čuden je, raztresen. Prosila bi vas, da ga ne bi vabili sem v družbo, preveč časa potrat!"

"Naravnost vesel sem, da ste prišli, gospa," je odgovoril Milič. "In žal mi je, da vas že sam ničem obiskal. Ravno zaradi Rajka. Jaz ga nič ne vabim sem, nasprotno, vedno ga opominjam, naj gre domov, da ste v skrbah. Zvezek se shaja pri nas par gospodov, kakor veste. Tako iz šole so ga naučili tarokirati in zdaj je kar ves obaseden na kartce. Že marsikaterikrat sem mu prigoval, ali on je trdil, da ima dovolj časa in da na kartah že dobi. Ali odkar me je prosil, naj posodim za vas trideset kron, da nujno potrebujete za neko prijetjino, sem začel sumiti."

"Trideset kron za me?... Ni mogoče."

"Kaj mu niste naročili?"

"Ne," je rekla Tilda trdo.

"O, potem si je pa fant izmisliš, da ima za kartce! Jej, jej, zdaj vidim, da sega za kriv."

Nobene karte se mi ne sme več dotakniti v moji hliši, jamčim vam."

"Prosim vas," je rekla Tilda. "Dobro delo storite. In tistih trideset kron vam še te dni povrnetem."

"Ah, malenkost, saj se ne mudri," je zatrjeval Milič.

Noge so se ji šibile, ko je odhajala. Milič jo je izkušal zadrževati.

"Se malo ostanite, no! Da se še z mojo ženo pogovorita. Zelo hvaležna vam je zaradi Ferda. Mnogo lepega je pri vas slišel."

"Ne morem..." je zamrskala Tilda s prisijenim nasmeškom.

Ni se upal siliti v njo.

"Uboga ženska," je rekela, ko je gledal za njo.

"Da, da, ti otroci, toso skribi..."

"Kaj naj počnem? Kaj naj počnem?" se je izpravljala spotoma in ni našla odgovora.

Poizkusila je z lepo.

"Kri tvojega očeta, se budi v tebi," je rekla sinu. "Pazi, nikar se ne podajaj v izkušnjavo! Lubiš, hahanje-karte, gostilna, to ga je ugonobil.

Tudi on je bil nadarjen, duhovit, zabaven in sam več, kako je končalo njegovo življenje... Rajko, spamejti se, prosim te! Nikogar nimam kakor tebe samega. Najrajsa sem te imela izmed svojih otrok. Drugače sem te privila k sebi kakor one tri.

Že prvi dan sem čutila, da se v tebi izpolni moja usoda, upala sem, da v dobrem smislu, da mi daš srečo, izpolnitve mojih želja, uresničenje davnih nad.

Ali ti me pečaš v propast, v obup. Kaj se ti ne smilim! Kaj me morsaš tudi ti žaliti, pomizičati in teptati, kaj nisem trpela dovolj! Trije otroci so mi umrli, ki so bili morda boljši kakor ti, čistejšo dušo so imeli od tebe. Ti sam več, kakšna je bila Mimica... A glej, ti, ki sem načrtev pričakovala od tebe, ti si nagnit, pokvarjen; tvoj značaj je bila, črviv. Kaj je to mogoče, reci! Ne morem verjeti! Ali se spominjam, kako lepo pa bilo predlanško leto, kako si bil ves drugačen? Kaj nisi bil zadovoljen in srečen? Zakaj nisi več tak, reci, zakaj ne?"

Rajko se je nasiornil čez mizo in se razjokal kakor otrok.

"Saj bi bil rad drugačen, mama. Sem ne vem, kaj je z menoj, kaj me všeč v propast. Pomagaj mi, še enkrat mi verjam! Zaupaj mi še enkrat in videš je verjaka sinovim obljubam. Berila se je sama s seboj, sama sebi je skrivala nezaupljivost, slišila se, da še verjuje, da zopet upa."

"Dobro, še enkrat ti bom zaupala," je rekla.

"Nikar me ne varaj!"

Globoko v njenem srcu je ostala skrita božnja. Globoko v duši je prežal sum, ki ga ni mogla zadušiti. Le na videz je bila mirna, le na videz je verjaka sinovim obljubam. Berila se je sama s seboj, sama sebi je skrivala nezaupljivost, slišila se, da še verjuje, da zopet upa.

Nekoliko dni je bil Rajko res skesan, sramoval se je; prepričan je bil, da zdaj v resnici začne novo življenje. Nežen je bil s svojo materjo in mehak.

Zopet je čital zvečer pesmi, pripovedoval materi in Leni o pisateljih in učencih, o iznajdbah, o smelih nalogah, ki se čakajo, da jih reši človeški duh.

Še enkrat se je nastanil mir v preprosti hiši, še enkrat so stopile nade o boljši bodočnosti žepr Tildinega doma.

Mirno so minili zimski meseci.

Včasih je pač Tilda zapazila na sinu, da peša, da ga vabi in mika lahkomiseln veselje, da se ga polaže staro apatičnost za resno delo. Ali bila je na strati in na sto načinov je izkušala, da ga otme opasnosti. Hodila je z njim v gledališče in na koncerte. Kupila mu je lepo obliko, par lepih knjig, stroj za domačo telovadbo. Prodala je skrivaj zadnji spomin na lepše čase družine svoje matere: ovratni okrasek s starim briljantnim priveskom.

"Sam, da ga rešim, da mu pomagam. Zdaj je že premlad, da bi se znašel odrekati vsega nžitka in veselja, pozneje ga naučim tudi tega. Samo zdaj, da si priborim njegovo zaupanje! Naj vidi, da ga ne mislim zaslužiti nego samo voditi."

Sponzadi, po Veliki noči se ji je zdel včasih raztresen, vendar se ni vnmernjala. Ob pravem času je prihajal iz mesta iz šole in večkrat ga je čakala gori na klopi s kakim ročnim delom v rokah ali s knjigo. To čakanje na sina je bil ves njen počitek, vse, kar si je privočila od življenja.

Vsek mesec enkrat je hodila vpravljati v šolo-zanj.

Bili so zopet precej zadovoljni z njim,

Zato jo je zelo iznenadilo pismo onega slovenskega profesorja, ki jo je vabil, naj pride k njemu na stanovanje na važen pomenek, a naj si na tem nič ne obvesti. Vedela je, da jo zopet čaka nemila vest.

"Vaš sin zadnji čas izostaja iz šole," ji je reklo profesor. "Najprej je začel odhajati v začetku zadnje ure, čes, da mu je slabo. Tudi neko izpridevalnic je prinesel z vašim podpisom.

Cudno se vede in kar naglo je popustil v učenju.

Ne veste li, kam zahaja?"

Povedala je, da ničesar ne ve, da sploh ni slušila, da ga ni v šolo, ker redno odhaja z doma kačor vedno.

"Gotovo je zopet zagazil v slabo družino.

Opomnite ga z lepo, morda vam prizna, kam hodil. Bojim se zanj."

Zahvalila se je in odila.

"Rajko, kaj zopet počenjaš? Kam tavan? V solo to ni; kaj se godi s teboj?"

Prestreljil se je.

"Kdo me je točil?"

Povedala je.

"Eh, ta Streber!" je vzkliknil jezerino.

"Sram te bodi, kako govoris! Nehvaljen si.

Drugemu le mar ne bi bilo, da bi se brigal za te.

A to je pošten človek, to veri."

"Da, same dolžnost ga je. Dolžnosti, dolžnosti... se-katchet ni tako pust."

"Kam hodis o šolskem času?"

"Parkrat sem šel v Miramar na izprehod,

parkrat sem vesiljal v Milje, parkrat sem se kopal...

Saj me nikam ne pustiš..."

"Zakaj nisi rekel? Sla bi bila s teboj ob nedeljah, kamor bi hotel..."

(Dalej prihodnjih.)

Lev Tolstoj:

Rodbinska sreča.

DRUGI DEL.

(Dalej.)

Ko mi nekoč ni bilo dobro, ostala sem sama doma. Katka in Sofija odšle ste z njim v Nikolajko ogledati si nove stavbe. Miza za čaj bila je pokrita. Čakajoča, da se naši vrnejo, vselela sem valedolga časa h klavirju.

Odprija sem sonato "quasi una fantasia" ter jo začela igrati. Ni bilo nikog videti, niti slišati; okna na sadovnik bila so odprta in prijetni, tušnolazni glasovi, doneli so po dvoranu... Ko sem končala prvi del, obrnila sem se nehote po starej navadi v kot, kjer je on navadno sedel, ko je poslušal moje igranje... Toda njega ni bilo tam! Že davno ne rabljen nacionački stol je še v srednjem kotu. Videla sem skozi okno, kako je trepetal bezgov grm v svetlobi zahajajočega solnca in večerni hlad siril se je po sobi. Naslonila sem se na klavir, podrla si lice z obema rokama in zaglobila se v misli. Dolgo sem tako sedela. S tugo v srcu spomnila sem se minulosti, katera se ne more povrniti več ter sem začela znovje misliti. Ali prihoden boš mi je pusta, zdelo se mi je, kakor bi ne mogla ničesar več pošeleti, se ničesar ve